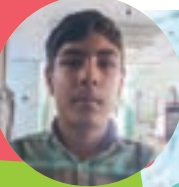

جبران گذشته

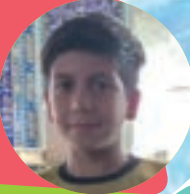
سیدعلی مصباح
دانش آموز پایه هفتم
مدرسه ایمان

از خانه مادر پنجتن ۷۲ تا اینجاکه پنجتن ۵۴ است، ده پانزده دقیقه راه است. من هر هفته این راه را پیاده می‌آیم و برمی‌گردم برای اینکه از کلاس آقای پاسبان استفاده کنم. قبلاً به مسجد قائمیه نیامده بودم و گذرم به این سمت نیفتاده بود اصلاً. الان که می‌آیم، کم‌کم دارم با بچه‌های این محله هم رفیق می‌شوم. من از طریق شبکه شاد، با خبر شدم که قرار است آقای پاسبان بیاید اینجادر درس بدهد. مادرم من را به شرکت در کلاس‌های حضوری آقای پاسبان تشویق کرد، وگرنه به خودم بود، شاید تنبلی می‌کردم و مثل الان، منظم نمی‌آمدم. از وقتی این کلاس‌ها شروع شده است، حتی یک جلسه هم غیبت نداشته‌ام. ترم اول، نمره علوم کم شد و مقصر خودم بودم که کم درس خوانده بودم. می‌خواهم در ترم دوم جبران کنم؛ مخصوصاً اینکه فهمیدم آقا معلم بابت این کلاس‌هایی که در مسجد برگزار می‌کند برایمان، هیچ پولی نمی‌گیرد و فقط می‌خواهد مادر را یاد بگیریم.

دانش آموز همیشه حاضر

الیاس رحیمی پور
دانش آموز کلاس هفتم
مدرسه نیک خلق

هر هفته با آقای پاسبان، سه ساعت کلاس داریم توی این مسجد؛ یک ساعت و نیم علوم و یک ساعت زبان انگلیسی. من در همین کلاس‌ها آقا معلم را شناختم و قبلاً با ایشان آشنایی نداشتم. کلاس خوبی داریم؛ هم درس یاد می‌گیریم و هم پرانرژی می‌گذرد و گاهی با چیزهایی که برایمان تعریف می‌کنند، می‌خندیم. از خانه ما تا مسجد قائمیه یک ربع پیاده راه است ولی همه کلاس‌ها را منظم می‌آیم؛ چون ارزشش را دارد و از کلاس مجازی بهتر است. همین امروز در وکیل آباد اردو بودم؛ به خاطر درس‌هایی که در نیمه‌ها کرده‌ام و قبل از شروع کلاس خودم را رساندم. من جزو هیئت نوجوان این مسجد هستم و این طوری خبردار شده‌ام که قرار است کلاس جبرانی برگزار بشود. همه این‌ها را به دوستانم در مدرسه نیک خلق هم گفتم. درست است که خانه‌هایشان تا این مسجد، دور است ولی به نظرم اگر درس برایمان مهم بود، می‌آمدند و شرکت می‌کردند. ترم قبل معدل من شد ۱۷،۸۶ و سعی می‌کنم این ترم، بهتر هم بشود. برای همین تا الان هیچ کدام از کلاس‌های آقای پاسبان را از دست نداده‌ام.

لذت فهمیدن درس علوم

سید محمد طاها طالبی
دانش آموز پایه هشتم مدرسه ایمان

تخصص آقای پاسبان، درس علوم است اما من امسال ایشان را با تدریس در کلاس درس تفکر شناختم. وقتی ایشان در گروه کلاس مجازی مان اعلام کردند که می‌خواهند در مسجد قائمیه، کلاس تقویتی درس علوم را حضوری برگزار کنند، خوشحال شدم؛ چون واقعا از کلاس‌های مجازی با اینترنتی که مدام قطع و وصل می‌شود و... چیزی متوجه نمی‌شوم. مثلاً همین درس ریاضی که قرار است فصل هفتم آن را همین روزها امتحان بدهیم؛ به خاطر مجازی بودن کلاس، چیزی یاد نگرفتم و نمی‌دانم باید چه چیزی را امتحان بدهم. کلاس تقویتی آقای پاسبان باعث شد برای اولین بار پایه به مسجد قائمیه هم باز بشود. از تدریس ایشان خیلی راضی هستم و از اینکه کلاس را رایگان برگزار می‌کنند، فهمیدم قصدشان رضای خداست. با خودم می‌گویم ای کاش بقیه معلم‌ها هم کلاس حضوری برگزار می‌کردند. آن قدر از تدریس آقا معلم خوشم آمده است که به چند تا از بچه‌های مدرسه هم پیشنهاد دادم حتماً بیایند و شرکت کنند. آن‌ها هم آمدند. واقعا ارزشش را دارد که حوصله کنم و ده دقیقه پیاده روی از پنجتن ۵۵ تا مسجد قائمیه را آن هم ساعت ۳ بعد از ظهر انجام بدهم. چون وقتی کلاس یک و نیم ساعت علوم تمام می‌شود، مطمئنم که فهمیده‌ام ماجرای درس از چه قرار بوده است. معدل ترم قبل من ۱۸،۷۱ شد و امیدوارم این ترم، به خاطر مجازی بودن کلاس‌ها کمتر نشود.

فرصت طلایی

فرزانه نیک دل،
مادر امیر حسین کشاورز دانش آموز پایه
هشتم مدرسه صالح

در یکی از کانال‌های محلی، پستی را دیدم که خیلی خوشحالم کرد. انگار که خدا این فرصت را پیش پای پسر من گذاشته باشد. نوشته بود قرار است در مسجد قائمیه کلاس تقویتی برگزار بشود برای دانش آموزان متوسطه اول. به صورت جهادی و رایگان. از طرفی، با مجازی شدن کلاس‌ها، دغدغه درس‌های امیر حسین را داشتم، از طرف دیگر شوهرم یک کارگر ساده است و با داشتن چهار فرزند که سه تایشان دانش آموز هستند، برایمان مقدور نبود بچه‌ها را بفرستیم به کلاس خصوصی. این راه هم بگویم که وقتی شوهرم می‌رود سر کار، مادر خانه فقط یک گوشی هوشمند داریم و اینکه هر سه فرزندم بتوانند در کلاس‌های مجازی‌شان شرکت کنند، واقعا معضلی بود برای خودش. حالا خاطر من لاقلاً از دو تادرس اصلی امیر حسین، یعنی زبان انگلیسی و علوم، جمع است. سه شنبه‌ها با اتوبوس پیاده می‌روم مسجد و سر کلاس، درش را یاد می‌گیرم و برمی‌گردم. آن قدر از آقای پاسبان و تدریسش خوشش آمده است که فقط همان جلسه اول، پسر من را به رفتن تشویق کردیم. حالا خودش سر موقع در کلاس شرکت می‌کند، بدون اینکه من یا پدرش، چیزی به او بگویم. فقط می‌توانم بگویم خدا اخیراً به ما هدیه‌ای داد که از زندگی و وقتش می‌زند برای درس بچه‌های ما. همچنین ممنونم از دست اندکاران مسجد قائمیه به خاطر طرح خوبی که اجرامی‌کنند. کاش برای بقیه درس‌ها هم کلاس حضوری برگزار شود. پسر من با معدل بالای ۱۹ و خوب درس خواندنش، جواب این زحمت‌ها را خواهد داد.

فرا تر از وظایف سازمانی

پاسبان که خودش ساکن بولوار شهید آوینی است، از دغدغه‌ای می‌گوید که او را سر کلاس درس دانش آموزان متوسطه آورده است: «برای شب کردن روزهایم و گذراندن ساعت‌های موظفی‌ام به آموزش و پرورش نیامدم. برگزاری کلاس‌های جهادی هم با این نیت نبود. تغییر ریل دادم و به این وادی وارد شدم تا فرد مؤثری باشم و سهمی داشته باشم در رفع آسیب‌هایی که بین دانش‌آموزان و خانواده‌ها، دانشگاه‌ها می‌دیدم. چه جایی بهتر از متوسطه اول که هنوز شخصیت بچه‌ها، مثل گل خام است؛ منعطف و شکل پذیر. تأثیر پذیری از محیط و معلم در این سن و سال، حداکثر است و من باید یک دهم انرژی که برای دانشجویان می‌گذاشتم، می‌توانم اینجا تأثیرگذاری بیشتری داشته باشم. او که سوای تدریس در یکی از مدارس تیزهوشان شهر واقع در محله‌ای بر خوردار، تدریس در یکی از مدارس دولتی محله التیمور را هم انتخاب کرده است، می‌گوید: با مسجد قائمیه که نزدیک دبیرستان ایمان بود، ارتباط گرفتم و درخواست برگزاری کلاس حضوری دادم؛ چون خانه دانش‌آموزان همین حوالی است و نمی‌خواستیم رنج مسافت طولانی را متحمل شوند. او ادامه می‌دهد: آموزش مجازی، به فرض اینکه دانش‌آموز ایرانی یا اتباع، بخواهد و بتواند در همه جلسات آن شرکت کند، به هیچ عنوان کافی نیست. در مجموع، حدود ۴۵ دانش‌آموز از مدارس مختلف در کلاس‌های تقویتی که از چند هفته پیش اینجا برگزار می‌شود، شرکت می‌کنند. راستش انتظارم استقبال به مراتب بیش از این‌ها بود و به نظر من اگر خانواده‌ها اهتمام بیشتری برای ترغیب بچه‌هایشان داشتند، دانش‌آموزان بیشتری از این فرصت استفاده می‌کردند. اما حتی اگر به جای این تعداد، فقط یک نفر هم شرکت کند، باز هم می‌آیم و در رسم‌رسمی دهم؛ چون این کار را در این موقعیت و وظیفه‌ام می‌دانم؛ فرا تر از الزام‌های سازمانی.